Cuvânt la Duminica a 19-a după Rusalii

Iubirea vrăjmașilor

05. oct. 2025

Drept-măritori creștini

Dumnezeu este sfințenie (*"Fiţi sfinţi, pentru că Eu sunt Sfânt"*[1]) și iubire (*să cunoaşteţi iubirea lui Hristos, cea mai presus de cunoştinţă, ca să vă umpleţi de toată plinătatea lui Dumnezeu"*[2]. Nimeni nu se îndoiește de aceasta. El ne-a creat din iubire și tot ce a creat El arată iubirea Sa față de orice făptură, inclusiv față de om. El ne cheamă să trăim veșnicia cu El și în El („*să umblaţi cum se cuvine înaintea lui Dumnezeu, Celui ce vă cheamă la împărăţia şi la slava Sa"*[3]).

Dumnezeu mai întâi, El ne-a iubit pe noi („*În aceasta este dragostea, nu fiindcă noi am iubit pe Dumnezeu, ci fiindcă El ne-a iubit pe noi şi a trimis pe Fiul Său jertfă de ispăşire pentru păcatele noastre"*[4]) și noi la rândul nostru trebuie să ne iubim unii pe alții. Dacă noi trăim cu ură între noi, cum vom putea trăi în veșnicie cu Dumnezeu? Dumnezeu este ca un tată iubitor și vrea ca toți copiii săi să trăiască în bună pace unii cu alții.

Și totuși de ce nu putem iubi?

Îi iubim pe cei din familia noastră, pe cei care ne fac bine și ne respectă, pe cei care ne ajută la greu, dar se pare că nu este suficient. Dumnezeu nu ne dă nici o răsplată pentru aceasta. („*Şi dacă iubiţi pe cei ce vă iubesc, ce răsplată puteţi avea? ... Şi dacă faceţi bine celor ce vă fac vouă bine, ce mulţumire puteţi avea?"*[5]. Nu-i de ajuns. Trebuie ceva mai mult. Să-i iubim chiar și pe cei care ne sunt vrăjmași, care ne urăsc, care ne iau peste picior, care râd de noi, care se cred superiori, care ne dau lecții, care ne iau bunurile noastre, care sunt indiferenți etc. E greu, nu-i așa? Foarte greu să ierți. Și nu doar să ierți, ci să-i și iubești. *Peste putință*!!- am spune. După ce ți-a luat partea ta de moștenire, să-l ierți și chiar să-l iubești. *Greu este cuvântul acesta! Cine poate să-l asculte*?[6]. Să-l iubesc pe vrăjmașul meu, să-i fac numai bine, să-i dau cu împrumut fără să mai sper că voi lua ceva înapoi,

---

[1] *1 Petru 1, 16*
[2] *Efeseni* 3, 19
[3] *1 Tesaloniceni* 2, 12
[4] *1Ioan 4, 10*
[5] *Luca 6, 32-33*
[6] *Ioan 6, 60*

cel care vrea să-mi ia haina să-i dau și cămașa, cel ce mă obligă să merg cu el o milă să merg chiar două („*de te va sili cineva să mergi o milă, mergi cu el două”*[7], cel ce mă lovește peste obraz, să-i întorc și pe celălalt („*Celui ce te loveşte peste obraz, întoarce-i şi pe celălalt; pe cel ce-ţi ia haina, nu-l împiedica să-ţi ia şi cămaş”*[8].

De ce nu putem iubi pe cei ce ne fac rău? Dumnezeu i-a iubit pe oameni chiar când Îl răstigneau, „*Părinte, iartă-le lor, că nu ştiu ce fac”*[9]. Unii ar zice aici: *Da. I-a iertat pentru că era Dumnezeu, iar noi nu suntem ca Dumnezeu.* În acest caz, de ce ne-a cerut Dumnezeu să-i iubim pe vrăjmași, dacă noi nu avem această putere? Este nedrept din partea Lui să ne ceară un lucru pe care știe că nu putem să-l facem. Așa să fie oare? Dumnezeu este nedrept că ne cere lucruri pe care nu putem să le facem? Oare poate fi Dumnezeu nedrept ? Caută prilejuri ca să ne condamne, ca să umple iadul, să dea satisfacție demonilor? …

Să mergem la esență. Răspunsul la întrebarea: *De ce nu putem iubi pe cei ce ne fac rău?,* l-am găsit la Sf. Maxim Mărturisitorul care spune: „Noi nu putem să iubim pe cei ce ne urăsc **fiindcă suntem iubitori de materie și de plăcere** și le punem pe acestea mai presus de porunca lui Dumnezeu. Ba de multe ori ocolim din pricina acestora și pe cei ce ne iubesc , fiind mai răi ca fiarele și târâtoarele”.[10]

Ce-i de făcut? Cum să ajungem să iubim chiar şi pe vrăjmaşi? Sf. Maxim Mărturisitorul spune că trebuie să urmărim în viață două lucruri: 1. Să facem voia lui Dumnezeu și 2. să-i biruim pe diavoli. Aceste două lucruri le-a urmărit Hristos. A ascultat de Tatăl Său și l-a învins pe diavolul care lucra prin farisei, saduchei ca să-l facă să nu respecte porunca Tatălui. Faptul că s-a lăsat învins de bună voie, a învins pe diavolul. („Căci, deşi a fost răstignit din slăbiciune, din puterea lui Dumnezeu este însă viu. Şi noi suntem slabi întru El, dar vom fi împreună cu El, din puterea lui Dumnezeu faţă de voi”[11]). Sf. Pavel era și el slab prin el însuși și se lăuda întru neputințele sale „ca să se sălășluiască în el puterea lui Hristos”[12]. Sfinții care au pătimit se arătau neputincioși, slabi și chiar erau, iar

[7] *Matei 2, 41*
[8] *Luca 6, 29*
[9] *Luca 23, 34*
[10] Sf Maxim Mărturisitorul –Filocalia 2, trad. Sf. Dumitru Stăniloae, ediția jubiliară din 2017, p.36.
[11] *2 Corinteni 13, 4*
[12] Sf Maxim Mărturisitorul –Filocalia 2, trad. Sf. Dumitru Stăniloae, ediția jubiliară din 2017, p.35.

Dumnezeu intervenea și-i întărea, îi făcea sănătoși de multe ori. Dacă răspundeau cu rău sau cu ură celor care-i chinuiau ar fi însemnat să dea câștig de cauză diavolilor și să calce voia lui Dumnezeu care spune: *să iubești pe vrăjmașii tăi*.

Diavolul luptă să-i facă pe oameni să se urască între ei. Când găsește oameni mai slabi îi ridică pe aceștia împotriva celorlalți. Apostolii chiar dacă erau prigoniți, urâți, defăimați, nu răspundeau cu ură, ci cu binecuvântări, răbdau pe cei care-i prigoneau, ca astfel să-i îndepărteze pe diavoli. Biruiau răul cu binele și diavolii fugeau.„ *Ocărâţi fiind, binecuvântăm. Prigoniţi fiind, răbdăm”*[13]

Dacă și noi vom urmări acest scop, adică să facem voia lui Dumnezeu și să-i biruim pe diavolii care lucrează prin unii semeni, vom putea să-i iertăm pe vrăjmașii noștri, înțelegând că cei care ne fac rău sunt influențați de diavol în mare măsură. Sf. Pavel spune clar: „*lupta noastră nu este împotriva trupului şi a sângelui,ci împotriva începătoriilor, împotriva stăpâniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutăţii, care sunt în văzduh*”[14].

Deci dacă noi nu vom urmări aceste două lucruri: să facem voia lui Dumnezeu (să respectăm poruncile) și să înfrângem uneltirile diavolului care lucrează de multe ori prin aproapele nostru, nu vom putea să-i iubim pe vrăjmașii noștri. Dacă tu știi că fratele tău este ispitit de diavolul, atunci îl ierți ușor, pentru că și tu poți să cazi la fel de ușor în plasă. Nu ne spune Mântuitorul: să iertăm pe fratele de șaptezeci de ori câte șapte? Adică tot timpul. Știe Domnul că suntem slabi și cădem tot timpul. Să luptăm deci cu iubirea, nu cu ura. Ura contrată cu ură duce la Iad. Iubirea este mai tare ca ura și este din Dumnezeu, de aceea iubirea învinge întotdeauna și salvează pe tot omul.

„Dar dacă noi suntem moleșiți, nebăgători de seamă și ușuratici și ne scufundăm cugetul în plăceri trupești, nu-i mai combatem pe draci, ci pe noi înșine și pe frați, mai bine zis slujim prin aceștia (prin frați) pe draci, luptând cu oamenii pentru draci”[15].

---

[13] *1 Corinteni* 4, 12.
[14] *Efeseni 6, 12*
[15] Sf Maxim Mărturisitorul –Filocalia 2, trad. Sf. Dumitru Stăniloae, ediția jubiliară din 2017, p.38.

Să avem în vedere: detașarea de lucrurile materiale care ne acaparează și să căutăm strictul necear, să respingem plăcerile și patimile, să urmărim tot timpul respectarea poruncilor lui Dumnezeu și să știm că de multe ori diavolii ne luptă prin unii semeni ca astfel să urâm și să călcăm poruncile divine. AMIN.

Pr. Barbacaru Bogdan Vasile